

Abstrakt

Tématem diplomové práce je sledování vývoje žánru románové kroniky, který vznikl koncem 19. století na průsečíku staré podoby kroniky a románu. Východiskem k charakteristice žánru a k zmapování jeho vývoje se staly „nová kronika“ Aloise Jiráka *U nás*, „kronika moravské dědiny“ bratří Mrštíků *Rok na vsi* a generační kronika *Rozkvět*, jejímž autorem je František Xaver Svoboda. Tyto tři románové kroniky jsou si blízké dobou vzniku a mají několik společných rysů, jež jsou spjaty zejména s jejich žánrovým určením (dominace času a prostoru nad postavami a dějem, zpomalování dynamiky času, uzavřenost prostoru, důraz na poetiku konkrétního). Jejich autoři však materiálově čerpali z různých regionů (severovýchodní Čechy, střední Čechy, pomezí Slovácka a Hané) a zobrazili rozdílná sociální prostředí. Kroniky se zároveň liší i časem, kdy se odehrávají, a způsobem zpracování výchozí látky. Všechny patří k dílům realistickým, každá však z hlediska tematického i z hlediska místa děje reprezentuje jiný typ realismu (historický, městský, venkovský). Jako základní a výchozí metody byly zvoleny analýza textů a jejich následná interpretace, jádro práce pak tvoří komparace děl.